

Nauczyciel i psychoterapeuta - jak grać w jednej drużynie?

2019-11-25

W piątek, 22 listopada w sali obrad Rady Miasta Krakowa odbyła się konferencja dla nauczycieli pt. „Psychoterapia chodzi różnymi ścieżkami. Ścieżka druga - uczenie”. Swoją wiedzę dzielili się specjaliści - psycholożki i psychoterapeutki, pracujące z dziećmi i nastolatkami, tworzące autorskie programy terapeutyczne, prowadzące badania naukowe i szkolenia. A wszystko to było możliwe dzięki Specjalistycznej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej Krakowski Ośrodek Terapii.

Dlaczego taka wymiana wiedzy i doświadczeń jest ważna dla nauczycieli? Jak może im pomóc w pracy? Najlepiej obrazuje to podział konferencji na cztery bloki.

Pierwszy, zatytułowany „Nauczyciel jako bezpieczna baza, czyli o znaczeniu rytuałów w budowaniu przywiązania”, poprowadziła Urszula Turyna, pracownik Krakowskiego Ośrodka Terapii, współzałożyciel Sekcji Psychoterapii Dzieci i Młodzieży Polskiego Towarzystwa Psychoterapii Psychodynamicznej. Jej wykład dotyczył sytuacji dzieci rozpoczynających edukację wczesnoszkolną, dla których spotkanie z nauczycielem to fundament, swego rodzaju matryca dla doświadczeń w kolejnych latach i etapach edukacji. Sukces ucznia w dużym stopniu zależy od tego, czy nauczycielowi uda się pomóc dziecku w adaptacji do nowej rzeczywistości, do nowych wymagań, a także w zbudowaniu więzi ze szkołą i klasą. W tym procesie istotne są rytuały szkolne i klasowe, ponieważ pomagają one prowadzić „edukację przez relację”.

Część druga dotyczyła dzieci trochę starszych - psycholog-psychoterapeuta Anna Bogusz-Corkill, pracująca w oddziale klinicznym Kliniki Psychiatrii Dzieci i Młodzieży SU w Krakowie, zatytułowała ją: „Nauczyciel jako trzecie oko, czyli o dostrzeganiu dziecka w jego rozwoju”. Celem było określenie roli nauczyciela we współczesnej szkole, która jest jednym z najważniejszych środowisk dla młodego człowieka. Nie tylko miejscem nauki, ale i rozwijania pasji, integracji z rówieśnikami, poznawania reguł życia społecznego. Przed nauczycielem-wychowawcą stoi więc zadanie łączenia procesu uczenia ze wspieraniem rozwoju psychospołecznego ucznia.

Blok trzeci, który prowadziła psycholog, certyfikowana psychoterapeutka Katarzyna Gwóźdź, poświęcony był nastolatkom: „Nauczyciel jako piorunochron, czyli jak radzić sobie z burzą adolescencyjną”. To temat ważny, bo nauczyciele towarzyszą młodzieży w okresie burzliwych przemian. Nie jest łatwo nauczycielowi poruszać się w wewnątrzpsychicznym świecie nastolatka, wiąże się to czasem z emocjonalnym obciążeniem, a nawet poczuciem bezradności.

Podsumowujący charakter miała część czwarta dotycząca współpracy w szkole: „Czy gramy w jednej drużynie, czyli o współpracy nauczyciela i psychoterapeuty”. Katarzyna Ślosarczyk, psycholog, certyfikowany psychoterapeuta, pracownik Kliniki Psychiatrii Dorosłych, Dzieci i Młodzieży SU, zaprosiła uczestników do refleksji na temat podobieństw i różnic pomiędzy zawodem nauczyciela i psychoterapeuty w zakresie celów, możliwości, oczekiwań wobec siebie i ucznia czy pacjenta oraz granic kompetencji. Omówiła obszary, w których najczęściej i najwyraźniej uwiadamniają się sprzeczności dotyczące priorytetów na linii nauczanie i wychowanie kontra leczenie.